

عنوان مقاله:

تحلیلی بر کاربری فضای سبز شهری با استفاده از تکنیک های برنامه ریزی شهری (مدل اسپرمن رنک، ضریب جینی، FAHP، مدل همپوشانی) در محیط GIS (مطالعه موردی: منطقه ۴ شیراز)

محل انتشار:

مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، دوره 24، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

علی اکبر رنجبر

اصغر ضرابی

اصغر ضرابی

خلاصه مقاله:

کاربریهای عمومی در بسیاری از شهرها به دلایلی چون عدم توجه به معیارهای مکان گزینی و شعاع دسترسی و آستانه های جمعیتی، قادر به ارائه خدمات مطلوب به شهروندان نمی باشند. این موضوع در شهرهای بزرگ و بویژه برای کاربریهایی نظیر فضای سبز از نمود بیشتری برخوردار است. در خدمات رسانی شهری تنها افزایش تعداد مراکز خدماتی، دلیل بر خدمات رسانی مناسب نبوده، بلکه آنچه حائز اهمیت است، توزیع بهینه این مراکز می باشد نوع تحقیق کاربردی است. روش حاکم بر این پژوهش "توصیفی - تحلیلی" است. جامعه آماری، منطقه ۴ شهر شیراز می باشد. در این تحقیق با استفاده از مدل های برنامه ریزی به نتایج زیر رسیدیم. کاربری فضای سبز با توجه به جمعیت و مساحت هر یک از مناطق نه گانه شهر شیراز بررسی شد و بیانگر این نتایج بود، که بالاترین سرانه فضای سبز شهری در منطقه ۳ و کمترین حد سرانه مربوط به مناطق ۴، ۷، ۸ و ۹ می باشد. همبستگی اسپرمن رنک بین جمعیت و مساحت فضای سبز مناطق، معادل ۷۸/۰ می باشد. و توزیع پارامترهای مساحت فضای سبز و جمعیت در سطح مناطق شهری شیراز با توجه به میزان ضریب جینی معادل ۱۶/۰ می باشد. که این دو شاخص نشان دهنده توزیع نسبتا متعادل فضای سبز و جمعیت مناطق شهری می باشند. اما این نشان دهنده مکان بهینه و دسترسی مطلوب تمام شهروندان به پارک های شهری نمی باشد. گسترش فیزیکی شهر بیشتر در مناطق ۴ و ۹ می باشد که با توجه به افزایش جمعیت در این مناطق، نیاز به ایجاد فضای سبز در الگوی پارک های محله ای و ناحیه ای می باشد. بر این اساس مطالعه موردی منطقه ۴ با تراکم جمعیتی بالا، انتخاب شد و با تلفیق لایه های مختلف با وزن های مشخص در محیط GIS، پارک های ناحیه ای در نواحی شهری ۵، ۶ و ۹ منطقه ۴ مکانیابی شدند.

کلمات کلیدی:

فضای سبز، پارکهای ناحیه ای، مکانیابی، مدل، منطقه ۴ شیراز، GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1204498>

